

>> *Els Amics de les Arts, el desembre del 2013, gravant el disc Només d'entrar hi ha sempre el dinosaure als Estudis Ground de Cornellà del Terri. (Font: CRDI. EL PUNT AVUI. MANEL LLADÓ.)*

311

Novembre-desembre 2018

Dossier

La indústria musical gironina

La vida a l'internat del Collell

Gaspar España, l'esperit humanista cristià

Edita: Diputació de Girona

REVISTA DE GIRONA

Diputació de Girona

✉ 🏠 📄 NÚMERO ACTUAL 📄 NÚMEROS ANTERIORS 📁 HEMEROTECA 📄 NORMES DE REDACCIÓ 🛒 PUNTS DE VENDA Crèdits Contacte

Les guerres remences

El dossier d'aquesta edició, dedicat a les guerres remences i coordinat per Pere Bosch, posa un èmfasi especial en els elements que donen un marcat accent gironí a la revolta, des dels principals escenaris fins a les aportacions d'alguns historiadors. Trenta-dos anys enrere, al número 118 de la REVISTA DE GIRONA, ja es va dedicar un dossier als remences, però amb un tractament molt més global. A l'article més relacionat amb les comarques gironines, Josep Maria Pons parlava de «la relació jurídica de la remença i els mals usos a les terres gironines». Pons afirmava: «El senyor podia fer ús de drets tan pintorescs com el de treure les portes de la casa si l'emfiteuta no pagava els rèdits al temps oportú o no feia ferma de dret en el cas que li fos exigida. També gaudia, el senyor directe, del *ius malectrandi*: podia imposar càstigs als pagesos i tenir-los presos en tina, tàvega, ferrats o en el cep».

Pel que fa a l'entrevista de Gerard Bagué a Narcís Motjé, responsable tècnic de la salut dels arbres de la Devesa, l'hemeroteca conté uns quants articles que fan referència al parc gironí. Al primer d'aquests textos, del número 84, Josep Maria Pla i Dalmau hi feia aquesta reflexió: «Els arbres son éssers vius i, com a tals, estan destinats fatalment a la mort. És indubtable que els arbres al·ludits sofrien (i sofreixen) malalties; una, els desfulla, enlletgeix els troncs i els cormenja, amb totes les conseqüències i perills que tot això comporta; una malaltia, fet el diagnòstic, es pot combatre amb més o menys possibilitats d'èxit, almenys per allargar la vida de l'ésser que la sofreix; però la vida no és eterna».

En el cas del reportatge de Mar Camps sobre els Urban Sketchers, Mercè Ferrer relatava al número 169 el cas d'un home que, en certa manera, podria considerar-se un antecessor d'aquests artistes urbans: quan era un adolescent, Josep Ferrer va dibuixar la construcció del port de Sant Feliu de Guíxols.